

"Pojkrummet" är fyllt med bilmodeller och nostalgi av alla tänkbara slag. När som känner igen sig?

Har man skrotat 100-tals USA-bilar sen 60-talet har det givetvis hamnat en hel del på hyllorna!

Bertil bytte til sig en -59 Cheva mot en hela brännvin och skrotade en Dodge Coronet med 426 Hemil!

Patrik Nordgren var USA-bilstokig redan som 3-åring. 40 år senare äger han bortåt 20 bilar och nya projekt är på G hela tiden. På bilden en -60 Impala som förbereds för lack.

Raggare på 60-talet var ofta rebelliska grabbar som levde lite i lagens utkant. Bertil Nordgren från Tyringe var bara 16 år gammal när han köpte en fin -55 Cheva (välhållen taxi) för 500 kronor. Körkort var det inte så noga med på den tiden och det innebar att Bertil fick lämplighetsintyg först sedan han fyllt 20!

- Körde till och med bil till körskolan - det var väl ganska laglöst på den tiden...
- Jag köpte min första -56 Crown Victoria för 300 kronor på skroten utan motor och låda. Farsan sålde dörrar och front till några killar från Malmö för 500 spänn utan att jag visste om det när jag var i Stockholm. 1968 köpte jag en -59 Impala cab för 3.000 kr. En gång bytte jag till mig en fullt fungerande (visserligen rök det om motorn) -59 Cheva 4 dr stolpe med sexa mot en 75:a brännvin! Var egentligen bara ute efter däck - som var nästan nya - skruvade av hjulen och sen skrotade jag Chevan nästa dag!

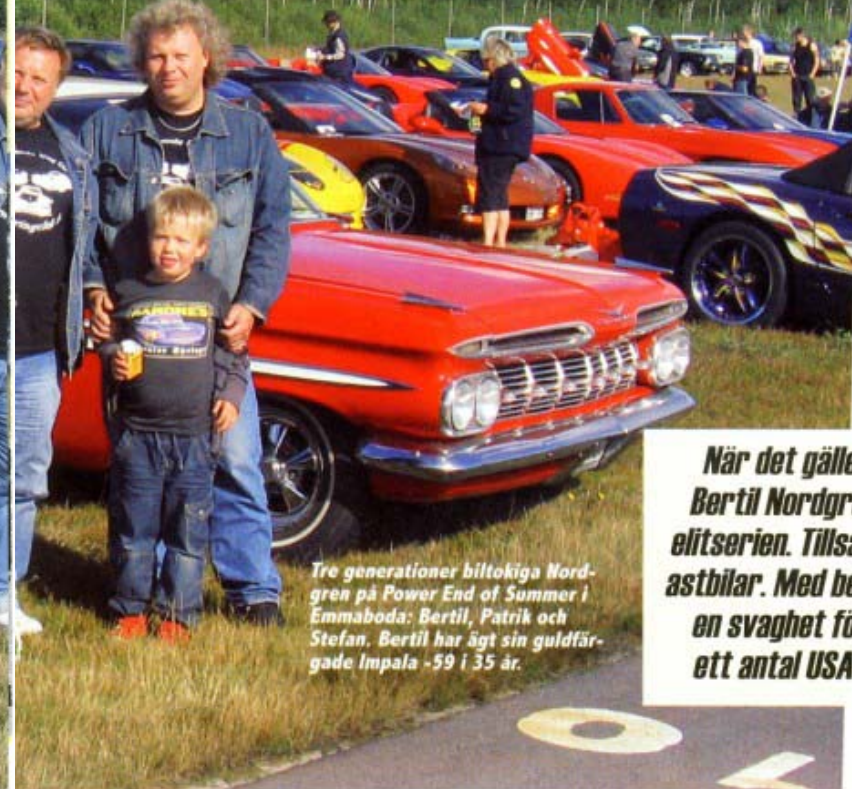
Bertil Nordgren är strax över 60 år gammal idag och kan berätta ett nästan oändligt antal historier om hur det var i raggarsvängen i slutet av 60-talet. Att handla

Även -49 Chevan är köpt i mitten på 70-talet och fortfarande i fint bruks-skick. Att åka med en original klassiker som denna har också sin charm.

-67 Grand Prixen köpte Bertil för 35 år sedan för 9.000 kr. Den hade då bara rullat 3.800 mil. Nu har den nästan 12.000 mil på mätaren och har inte krånglat en enda gång! Kan man göra en bättre bilaffär?

USA-BILAR ÄR EN LIVSSTIL!

med USA-bilar var en livsstil och prispbilden var rena skämtet jämfört med idag.

- Jag har skrotat 100-tals USA-bilar genom åren och som mest hade jag ett 40-tal bilar parkerade i skogen bakom föräldrahemmet i Tyringe i norra Skåne.

Har kvar gamla "godingar"!

Bertil äger än idag några bilar som han köpte redan på 70-talet. Bland annat en svensksåld -67 Pontiac Grand Prix som bara rullat 3.800 mil när ägaren avled 1969. Ankan låt den stå i garaget i 3 år innan hon vände sig till en lokal bilfirma och bad dem köpa Pontiacen.

- Men dom ville inte göra affär på bilen

När det gäller att tänka på återväxten spelar Bertil Nordgren och sönerna Patrik och Simon i elitserien. Tillsammans äger de bortåt 50 entusiastbilar. Med betoning på GM produkter men med en svaghet för -56 Ford. Pappa Bertil har kvar ett antal USA-bilar inköpta för 30-40 år sedan.

Tre generationer biltokiga Nordgren på Power End of Summer i Emmaboda: Bertil, Patrik och Stefan. Bertil har ägt sin guldfärgade Impala -59 i 35 år.

Bertils maxutrustade Krom-Vicke från vinterlandet...

- Jag köpte min första -56 Crown Victoria för 300 kronor på skroten utan motor och låda. Farsan sålde dörar och front till några killar från Malmö för 500 spänn utan att jag visste om det när jag var i Stockholm.

ALASKA

och då köpte jag den för 9.000 kronor. Folk i trakten tyckte att jag var en komplett idiot som betalade så mycket för "en gammal raggbil"! Idag 37 år senare har Pontiacen rullat 11.500 mil totalt och aldrig krånglat en enda gång. Ett bättre bilköp existerar nog inte!

Bertil köpte även en -49 Cheva Fastback och en -59 Impala coupé i mitten på 70-talet - han är fortfarande ägare till båda! MYCKET ovanligt!

- Impala femtionian var totalt rostfri när jag köpte den 1974. Motorn plockades ut och bilen blev stående i ett garage i 15 år. Sedan fick sonen Patrik ta hand om 283" motorn - han var en otrolig entusiast redan i 3-årsåldern!

Det finns mycket mer att säga om

Bertil's äskapader som USA-bils entusiast. Men låt oss återvända till det faktum att sönerna Patrik och Simon följt pappa i fotspåren på ett sätt som vi sällan hör talas om. Hur många får två juniorer som får samma gener? Kanske kan det faktum att mamma Carina ägt en -60 Cheva ha en viss betydelse!

- Under nästan 20 år åkte jag över till USA och köpte bilar. Det brukade bli 8 stycken i stöten. Skrotade dessutom ett större antal USA-bilar på plats i Texas. Det har varit både kul och givande!

Idag äger Bertil styvt 10 jänkare: tre Cadillacs från -54, -55 och -59, en svensksäld -55 Mercury med bara 5.000 mil på mätaren och i mycket fint skick inköpt för 3.000 spänn 1980, en Ford -58

Couney Squire herrgårdsvagn och en Olds 98 cab från 1968 med 455" motor som bara rullat 4000 mil.

Bertil gillar friska orörda originalbilar och köpet av en Ford -56 Fairlane Crown Victoria Skyliner plexitak (64B) för 10 år sedan ligger i linje med bilsmaken. Petrenoverigar är inte hans grej!

- En äkta Skyliner i bra skick med 215 hästars 312" motor är mycket ovanlig. 312 Y-block var standard i T-Bird och ett saltsynt option i Fairlane. Bilen kom

mer från Alaska och togs hem via Göte Gestavsson från Örebro. Göte (som avled ifjol) var expert på just -56 Ford och hade ett stort kontaktnät i USA. Han importerade många unika bilar från USA under 20 år.

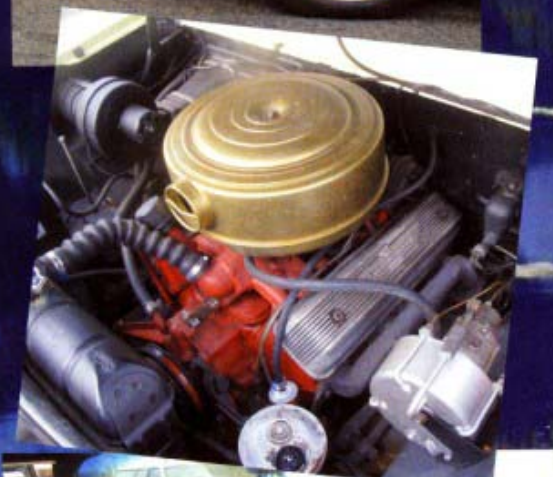
- Den har servostyrning, servobroms och A/C (ej komplett) och mycket välutrustad. En önskedröm för mig!

Exakt hur Göte hittade Krom-Vickén i Alaska vet inte Bertil. Men det har kanske mindre betydelse...

Det finns nivåer på allt och Bertil Nordgren har varit med om det mesta.

- Att USA-bilshobbyn skulle bli så enormt stor kunde jag aldrig drömma om för 40 år sedan...

En äkta -56 Krom-Vicke med glastak finns väl i alla gamla raggares våta drömmar! När Bertil Nordgren fick chansen att köpa en originalbil (en av 604 gjorda) med 312" och A/C tvekade han inte.

USA-BILSGALEN REDAN I TREÅRSÅLDERN!

Patrik kunde inte glömma pappas Tempest Custom -66 och köpte tillbaka bilen när han fick chansen i juli 1993. Notera röda övre bärramar!

Patrik äger ett antal femtionio Chevor i olika stadier: objekt, under renovering och rullande. Han har massor av 59-60 delar så dom närmaste åren är intecknade!

- Ett av mina tidiga minnen var att farsan sålde sin röd/vita GTO. Det var katastrof för en biltokig femåring! Jag var otröstlig! Han mutade mig med en -60 Cheva och den bilen skruvade jag på under hela min uppväxt. När jag fick körkort blev Chevan min vardagsbil i 7-8 år. Numera är bilen nedplockad sedan många år och klar för ny lack. Jag har samlat på mig massor av NOS-delar så bilen har alla föutsättningar att bli mycket fin.

Idag äger Patrik tre stycken -60 Chevor varav en med 348" motor och Six-Pac insug. Men förutom 59-60 Chevrolet är passionen just 66-67 Pontiac LeMans och GTO. Lika poulära idag som för över 40 år sedan.

- Farsans gamla röd/vita svenskålda Tempest -66 med 389" SixPac lyckades jag köpa tillbaka för 16 år sedan. Den är i typiskt 70-talskick med vit ram, rödmålade bärramar och bakaxel. Det var superhett med många färger på chassit för 35 år sedan - och jag tänker inte ändra bilen!

Ett barndomsminne ska man inte renovera!

Köpte Svensksåld GTO

Patrik har utökat Pontiac samlingen med ytterligare två bilar. Dels en svenskåld (i Malmö 25 april 1967) och i södra

Sverige mycket brömd GTO Hard Top med 400" motor AM-FM radio, tiltratt och "trä-ratt". Den hade stått undanstoppad och oanvänd sedan 1977. När Patrik köpte GTO:n 1996 var skicket tämligen bedrövligt - den hade 9 ägare mellan 1967 och -77 - men så är det inte längre. Nu är bilen i fint skick efter mycket jobb.

Det tredje benet i Pontiac trippeln är en grön -67 LeMans cab inhandlad 2002. Bilen är importerad 1987 och har rullat i hemtrakten i många år.

- Jag är nog född tokig och då kan det bli precis vad som helst: -57 Chevan köpte jag till mig själv i julklapp ett år. Ford -56 Crown Victoria "helgonförklarades" av farsan i alla år och när han köpte sin svarta var jag tvungen att ha en också. Hittade min på Tjörn 2002. Det är dock ingen 64B Skyliner men en mycket trevlig bil.

Ifjol blev en välkänd Impala -59 från Södra Vi som bränt mycket gummi på Power Hot Rod Reunion till salu. Patrik fick nytt köpsug och nu finns femtionian med nummer 72 på dörrarna på gården i Hörja.

Några tendenser till köpstopp ser vi inte hos Patrik. Med tanke på hans nya jättefina garage finns det några tomma uppvarmda p-platser som behöver beläggas.

Som sagt - växer man upp med V8-muller med modersmjölken kan det få oanade konsekvenser...

- Jag var bara 5 år gammal men blev skitsur i månader när pappa Bertil sålde sin röd-vita Tempest. Fick en -60 Cheva som tröst men det hjälpte inte. Lyckades köpa tillbaka samma bil för 16 år sedan!

Idag är det snarare regel än undantag att intresset för USA-bilar går från generation till generation. "Raggar-generna" är tydligen väldigt stabila!

Patrik Nordgren växte upp i och bland USA-bilar och både han och brorsan Simon (som är specialist på -58 Cheva och äger ett 10-tal bilar varav två -58 Impala cabbar) har andats högoktanig bensin och vaggats av V8 muller sedan födseln.

Idag bor Patrik på en gård på landet och har nyligen byggt ett rejält garage på 260 kvadratmeter för att få plats med sina USA-bilar. Det blev givetvis fullt direkt!

Patriks -57, -59 och 1960 års Chevor - blått och turkos är favoritfärger. Brorsan Simon äger ett större antal 58:or så den årsmodellen har han frivilligt valt bort!

När Patriks pappa köpte en -56 Ford för 10 år sedan fick han inte en lugn stund förrän en Crown Victoria stod på gården.

